

[Ministeren for skatter og afgifter]

gennem indsamlinger til fordel for dem, der deltager i en konflikt.

Skattefriheden skal alene omfatte konfliktunderstøttelse, men derimod ikke andre ydelser, som medlemmerne modtager fra de faglige organisationer. Disse ydelser skal være skattepligtige for modtageren i samme omfang som hidtil.

Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads

Fradraget opgøres i dag efter taksten for billigste offentlige transportmiddel, hvor sådant kan bruges, og ellers efter omkostningerne ved brug af eget transportmiddel på grundlag af kilometersatser, der fastsættes af ligningsrådet.

Disse regler giver anledning til store administrative vanskeligheder. En væsentlig del af de sager, der indbringes for landsskatteretten, angår netop opgørelsen af dette fradrag.

Fradraget for sådanne udgifter foreslås derfor begrænset, så det kun får betydning for de forholdsvis få skatteydere, der har særlig store udgifter af denne art.

Efter gældende regler kan man fradrage den del af de årlige befordringsudgifter, der overstiger 1.100 kr. Dette bundbeløb foreslås over en kort årrække optrappet til et beløb, der kan rumme udgiften til transport mellem hjem og arbejdsplads for det store flertal af skatteydere.

Samtidig bør opgørelsen af udgifterne ske efter skematiske regler, således at udgiften beregnes efter det antal kilometer, som skatteyderen i alt har tilbagelagt i årets løb mellem hjem og arbejdsplads. Uanset hvordan befordringen sker, bør udgiften opgøres efter en fast kilometersats. Kilometersatsen fastsættes under hensyn til billetprisen pr. kilometer for sædvanlige offentlige transportmidler.

En sådan ordning vil kunne give overdækning for personer, der bor og arbejder inden for de store byområder, hvor der gælder særlige takstsystemer for de offentlige transportmidler. Det foreslås derfor, at udgifterne i sådanne områder i almindelighed ikke skal kunne overstige prisen for zone- eller netkort.

De gældende regler om fuldt fradrag for invaliders og kronisk syges særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads

ophæves, og det overvejes i stedet at yde sociale tilskud til sådan befordring.

Biler, der benyttes både erhvervmæssigt og privat

Efter gældende regler skal en lønmodtager, der får stillet bil til rådighed af arbejdsgiveren, beskattes af værdien af privatkørslen, opgjort efter et kørselsregnskab.

Den kontrol, som må udøves med disse kørselsregnskaber, medfører en stor administrativ belastning af ligningsmyndighederne, og den beskatning, der gennemføres, står ofte ikke i et rimeligt forhold til de fordele, der er forbundet med at have bil til rådighed. Regeringen er derfor indstillet på at ville både forenkle og skærpe beskatningen på dette område. Det kan ske ved en regel om, at værdien af bil til rådighed altid skal opgøres efter en årlig privat kørsel på f. eks. mindst 15.000 kilometer. Endvidere skal de kilometersatser, hvorefter værdien af privatkørslen opgøres, fastsættes under den forudsætning, at arbejdsgiveren betaler alle udgifter i forbindelse med kørslen.

På tilsvarende måde skal den *selvstændige erhvervsdrivende, der benytter en bil både erhvervmæssigt og privat*, beskattes ud fra en forudsætning om, at den private benyttelse udgør mindst de nævnte 15.000 kilometer årligt. Hvis den samlede årlige kørsel er forholdsvis lille, kan den pågældende dog – i stedet for fradrag efter et egentligt kørselsregnskab – opnå fradrag for den dokumenterede erhvervskørsel med en kilometersats svarende til den sats, der fastsættes for lønfradrag ved en lønmodtagers erhvervskørsel i egen bil.

Udgifter til repræsentation

Regeringen er af den opfattelse, at man bør ophæve fradragsretten for repræsentationsudgifter.

Fradragsretten for repræsentationsudgifter har i de senere år givet anledning til en del kritik. De udgifter, der falder ind under dette fradrag, har samme karakter som de egentlige privatforbrugsudgifter. Ved ligningen er det derfor ofte vanskeligt at udskille de udgifter, der er fradragsberettigede, fra de almindelige privatforbrugsudgifter. Hertil kommer, at fradragsretten for repræsentationsudgifter må antages at medvirke til, at udgifter-